

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. III. Eadem decreta, juxta doctrinam D. Augustini, & S. Thomæ, in Deo
esse admittenda, ostenditur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](#)

DE SCIENTIA CONDITIONATORVM. 281

Deo volitiones, seu decreta absoluta ex parte subiecti, & conditionata ex parte objecti, admittenda sunt. Major & Consequentia patent, Minor verò suaderet, Tum quia dictum illud Filij de futura exhibitione Angelorum probatur à Patre: Ergo reverà illam volebat, quid enim est Deum aliquid velle, quām illud reipsa sibi placere? Tum etiam, quia si possibile tantum fuisset illud decretum de mittendis Angelis, voluntas Dei circa tale objectum, fuisset merè indifferens & suspensa: Quomodo ergo certa & firma fuit exhibito, & a Christo asserta utindubitate? Cur enim vis effectum magis certò esse determinatum, quām ipsammet causam? Ergo vel utrinque est suspicio & indifferenta, vel resolvenda est voluntas divina per actuale decretum.

32. Denique 4. Regum 13. dixit Eliseus ad Joam Regem Israēl: *Si percussisses (supple jaculo) terram quinques, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptiōnem: nunc autem tribus vicibus percutes eam.* Sed hujus futuri conditionati veritas non potest fundari in aliqua connexione, seu ordine quem antecedens habeat ad consequens, cūm sit de conditione omnino disparate: Ergo solum potest fundari in decreto libero divina voluntatis, illa extrema connectentis, & statuentis devastare Syriam, ex hypothesi quod Rex Israēl toties jaculo terram percuteret.

33. Nec valet quod ait P. Annatus, eo loco non tam significari, quid homo ex hypothesi liberè faceret, quod potissimum queritur, quām quid faceret ipse Deus; cūm sensus sit, si percussisses quinques terram, dedisset tibi Deus vires ad percutiendam Syriam usque ad consumptiōnem. Non valet inquam: neque enim ibi queritur solū, quid Deus, sed etiam quid homo facturus sit, nempe, si percussiter septies, aut quinques terram, sit hostes ad internectionem deleterius. Unde Deus habet decreta conditionata, non solum de his quā tantum à sua voluntate dependent, sed etiam de his quā pendent à voluntate & libertate hominis.

§. III.

Eadem decreta, juxta doctrinam D. Augustini, & S. Thome, in Deo esse admittenda, ostendiur.

34. **N**on solum ex Scriptura, sed etiam ex doctrina SS. Patrum, præsertim Augustini & Thomæ, probari potest, in Deo admittenda esse decreta absoluta ex parte subiecti, & conditionata ex parte objecti. In primis enim Augustinus locis disputatione sequenti referendis, expressè docet Deum talia futura in sua prædestinatione seu decreto certo cognoscere: Sed non in decreto absoluto ex parte objecti, ut patet: Ergo solum in decreto ex parte objecti conditionato. De quo fusè disputatione sequenti.

Secundò, D. Thomas in 1. dist. 46, quæst. 1. art. 1. ad 2. hæc scribit: *Voluntas antecedens potest dici conditionata, nec tamen est imperfici ex parte voluntatis divina, sed ex parte voliti, quod non accipitur cum omnibus circumstantiis, quæ exiguntur ad rectum ordinem in salutem. Sed voluntas antecedens est voluntas beneplaciti, ut docet idem S. Doctor quæst. 23. de verit. art. 3. in corp. his verbis: Invenitur enim in Deo propriæ ratio voluntatis, & sic voluntas de Deo propriæ dicitur; & hec est voluntas beneplaciti, quæ per*

Tom. I.

A antecedentem & consequentem distinguuntur. Ergo ex D. Thoma datur in Deo voluntas beneplaciti conditionata, ac proinde decretum subiectivè absolutum, & objectivè conditionatum.

36. Tertio, Idem S. Doctor i. p. quæst. 19. art. 7. ad 2. sic ait: *Multa sunt in virute, & scientia, & voluntate divina, quæ non continentur sub ordine causarum inferiorum, sicut resuscitatio Lazarī. Vnde aliquis respiciens ad causas inferiorum dicere poterat, Lazarus non resurget: respiciens vero ad causam supremam divinam, poterat dicere, Lazarus resurget. Et iverumque horum Deus vult, scilicet quod aliquid quandoque sit futurum secundum causam inferiorem; quod tamen futurum non sit secundum causam superiori, vel è converso. Ex quo loco sic argumentor. Secundum D. Thomam, Deus vult aliquid quod quandoque est futurum secundum causam inferiorem, non tamen secundum ordinem causæ superioris: Atqui illud quod est futurum secundum ordinem causarum inferiorum, non vero secundum ordinem causæ superioris, est futurum conditionatè, quis scilicet esset, nisi Deus aliter ordinasset, propter rationes occultas sue providentias: Ergo ex D. Thoma dantur in Deo decreta conditionata ex parte objecti.*

§. IV.

Eadem veritas ratione suadetur.

37. **P**lures etiam in ejusdem veritatis confirmationem rationes adduci possunt. Prima sic potest proponi: *Quæ non sunt ex se & ex sua natura connexa, non possunt infallibiliter connecti, nisi ab aliqua causa extrinseca & infallibili: Sed conversio Tyriorum v. g. non erat ex se & ex natura rei connexa cum prædicatione Christi, vel cum illis signis & virtutibus quæ Christus fecit apud Judæos, ut evidens est: Ergo non poterat infallibiliter connecti cum tali conditione, nisi ab aliqua causa extrinseca, illa extrema infallibiliter conjungente: Hæc autem non potest alia esse, vel concipi, quām voluntas divina, quæ posita tali conditione, decreverat dare Tyrios gratiam efficacem, per quam infallibiliter simili & liberè, ad fidem converterentur; voluntas enim creata, cūm de se sit causa fallibilis & contingens, non potest ex se esse causa certa & infallibilis talis connexionis, sed solum prout subest efficaci Dei decreto & auxilio, eam ad agendum applicante & determinante: Ergo &c.*

38. Confirmatur: *Quando conditionalis non est vera in via illationis, non potest esse vera absolute, nisi in via alicuius causæ extrinsecae, quæ infallibiliter ponat consequens, posito antecedente, ut docent Dialectici in summulis: Sed in istis propositionibus conditionalibus de futuro contingenti, quas Deus in Scriptura revelavit: Si percussisses terram quinques, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptiōnem. 4. Reg. 13. Si custodierint filii tui legem meam, sedebunt super Thronum tuum usque in sempiternum. 3. Regum 9. Si in Tyrus & Sidone facte fuissent virutes quæ factæ sunt in te, in ciliicio & cinere paenitentiam egissent. Matth. 11. Antecedens non continet causam certam & infallibilem Consequens; cūm conditionata illa sint disparata, & effectus contingens nullam habeat connexionem ex natura rei cum conditione: ut patet in illa percussione terra, quæ nullum ex natura rei nexus habebat cum devastatione Syrie, & vi-*

N 2